

Fragter, og den større Mulighed for Skipperen til at tage behørigt Hensyn til Afgiften ved Ansættelsen af Fragten. Man har derfor troet, for denne Farts Bedkommende ikke at burde foreslaa Afgiftsfrihed, hvorved der vilde paaføres Statskassen en forholdsvis ikke ringe Indtægtsafgang, men derimod at burde indskrænke sig til at foreslaa Afgiften nedsat med $\frac{1}{3}$, altsaa til 16 β . for hver Ton, det ladede eller lossede Gods bestuver. Indtægtsafgangen herved kan efter det Foranstaaende anslaaes til 86,100 Rd. Samtidigt er det imidlertid anset for hensigtsvarende til Fordel for den danske Handel og Skibsart paa Udlandet at søge en Bemyndiggelse for Regjeringen til at indrømme Nedsættelse i eller Fritagelse for Skibsafgiften ligeoverfor Lande, i hvilke der efter Overenskomst som Bederlag herfor tilstaaes den danske Skibsart og Handel passende særlige Begunstigelser. Heraf vil altsaa en yderligere Nedsættelse i Indtægten af Skibsafgiften kunne blive en Følge.

De samme Grunde, som have fremkaldt Forflaget om Afgiftsfrihed for den indenrigske

Skibsart, tale ogsaa for at frigjøre Farten mellem Steder i Indlandet og de nærmest liggende fremmede Kyststrækninger. Et hertil sigtende Forflag er derfor optaget i Lovforslagets § 9. Det bemærkes herved, at efter Loven af 4de Juli 1863 § 56, III. behandles allerede Farten imellem Kjøbenhavn, Helsingør og Kjøge samt disses Tolddistrikter paa den ene Side og Steder i Sverig, beliggende mellem Kullen og Falsterbo, paa den anden Side som indenrigsk Fart. Ved en med Sverig nylig truffen Overenskomst vil den samme Fart fra den 1ste Oktober d. A. ogsaa fra svensk Side blive behandlet som indenrigsk, og begge Regjeringer ere derhos komne overens om at søge denne Behandling gjensidig udvidet til at komme Farten tilgode paa og fra hele den svenske Kyststrækning, der omfatter Helsingborgs, Landskrone, Malmö og Trelleborgs Tolddistrikter.

Skvad de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget angaar, ville de findes i alt Væsentligt at være i Overensstemmelse med de tilsvarende i Loven af 1863, kun at strandede Skibe ubetinget ere blevne fritagne for Afgift.

XXVIII.

Forflag til Lov,

angaaende

en Ombonitering og Nedsættelse i Afgiften af nogle bortarvesæstede Udmarksjorder paa Bornholm.

§ 1.

Finansministeriet bemyndiges til at lade foretage en Ombonitering af de i Medfør af allerhøieste Resoluktion af 6te Mai 1850 underhaanden bortarvesæstede uopdyrkede Udmarksjorder paa Bornholm, efter hvilken Ombonitering Arvesæstefgiften af de paagjældende Jorder sættes til 1 Rd. Havre for hver Rd. Land, til Taxten 8, dog saaledes at ingen Forhøielse af den engang bestemte Afgift finder Sted, og at Nedsættelse kun tilstaaes, forsaavidt den andrager mindst $\frac{1}{10}$ af den nuværende Afgift. Alene de første Kjøbere og deres Livsarvinger, som endnu besidde vedkommende Eiendom, have Udgang til at erholde den tidligere stedfundne Afgiftsansættelse prøvet.